

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Перник, 04 март 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на пети февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №42 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Районна здравна осигурителна каса (РЗОК) - Перник против решение №348/28.10.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №384 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №135 от 19.06.2013 г. на Директор на Районна здравноосигурителна каса (РЗОК) - Перник, издадено срещу ЕТ „*****“, ЕИК 1*****, седалище и адрес на управление: гр. Земен, ул. ***** № *, представлявано от д-р М. И. Б. - управител, за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), чл. 30, т. 1 и 2, чл. 124, ал. 1 от Национален рамков договор (НРД) за медицинските дейности (МД) между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и Българския лекарски съюз за 2012 г., за което на основание чл. 105а, ал. 1 от ЗЗО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 (петдесет) лв.

Жалбоподателят твърди, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществено нарушение на процесуалния закон. Възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснато съществено процесуално нарушение при образуване на административнонаказателното производство, поради съставяне на акт за установеното нарушение в отсъствието на нарушителя без да са били налице условия за това. Твърди, че правото на защита на посоченото за нарушител лице не е било ограничено. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - ЕТ „*****“, гр. Земен не изпраща представител. В писмена защита възразява срещу жалбата

и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Прокурора при Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на жалбата, като предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства и е приел за безспорно от фактическа страна, че след извършена на 03.04.2013 г. проверка от инспектори на РЗОК – Перник в АИППМП в с. Ковачевци, община Радомир, област Перник, стопанисвана от ЕТ„*****“, гр. Земен, в качество изпълнител на първична извънболнична медицинска помощ (ИПИМП), било установено, че от страна на ИПИМП, по повод диспансеризирано при общопрактикуващ лекар д-р М. И. Б. задължително здравноосигурено лице (ЗЗОЛ), не е предоставена в пълен обем и вид изискуемата медицинска помощ, съответно на договорената медицинска дейност, с което са нарушени условията и реда за оказване на медицинска помощ, определени в НРД 2012 г. За така установеното на 07.05.2013 г. със съставяне на акт за нарушение (АУАН) по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН срещу ЕТ„*****“, гр. Земен е образувано административнонаказателно производство завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд при извършената проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, установил от правна страна, че производството е образувано при съществено процесуално нарушение, посредством съставяне на АУАН в условието на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН без да са налице предвидените в закона условия за това. Предвид доводите наведени от жалбоподателя и въз основа на доказателствата представени по делото, районният съд е постановил, че правото на защита на посоченото за нарушител лице е било съществено ограничено със съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя, тъй като предпоставки за това не били

налице. На база тези изводи процесното НП е отменено на процесуално основание като спорът не е разгледан по същество.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция относно нередовност на процедурата по съставяне на АУАН. Не се спори по делото, а и е подкрепено с доказателства, че ответникът по касационната жалба е бил надлежно поканен да се яви на 26.04.2013 г. в 15:00 часа в РЗОК – Перник за съставяне на акт за нарушение. Изрично посочено в поканата е, че при неявяване актът ще бъде съставен по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Процедурата, извършена по този ред, би била законосъобразна, ако актът беше съставен на датата, за която нарушителят е бил надлежно поканен. В процесния случай обаче АУАН е съставен на 07.05.2013 г. по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, с което процедурата по образуване на административнонаказателно производство е завършила при съществено процесуално нарушение, с което на свой ред са опорочени всички последващи действия до издаване на наказателното постановление. След като дата за съставяне на акт е определена и нарушителят е бил уведомен за това, актосъставителят е бил длъжен да извърши процесуалното действие така, както го е определил. Съставянето на АУАН на дата, различна от посочената за конкретното процесуално действие е изцяло в нарушение на строго формалните изисквания на чл. 40 на ЗАНН. Съставянето на акта на произволно избрана от актосъставителя дата, в отсъствие на нарушителя, без последния да е уведомен за това, в настоящия случай е съществено процесуално нарушение, особено предвид заявената от наказаното лице и в представената пред касационната инстанция писмена защита, невъзможност да се яви на посочените в поканата дата и час поради необходимост от спазване на графика за съответния ден за извършване на медицинска амбулатория и домашни посещения, представен в РЗОК. С това си действие актосъставителят е нарушил правото на защита на посоченото за нарушител лице, лишавайки го от възможността до и при съставяне на акта да представя допълнителни доказателства в своя защита. Освен това и чисто формално, незаконосъобразно в акта е посочено, че същият е съставен по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като за дата 07.05.2013 г. наказаното лице не е уведомявано посредством покана или не са налице данни представляващия същото да не е могъл да бъде намерен.

Районен съд – Радомир като е отменил процесното НП само на посоченото основание е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

За пълнота на настоящото решение ще се отбележи, че при извършената касационна проверка се установява и следващ процесуален порок, а именно, че в НП процесното административно нарушение не е индивидуализирано съобразно изискванията на чл. 57, ал. 1 на ЗАНН. Санкционната норма на чл. 105а, ал. 1 от ЗЗО, на която се е позовавал административнонаказващият орган, препраща към нормата на чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО указваща, че НРД съдържат отделните видове медицинска помощ по чл. 45 от ЗЗО. От друга страна нормата на чл. 105а, ал. 1 от ЗЗО изисква нарушението да е на условията и реда, определени с НРД, в случая за 2012 г. за оказване на определен вид медицинска помощ, което е във вр. с

чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО. Следователно, за да е формално законосъобразно процесното НП следва в него да се опише коя именно медицинска помощ е нарушена и какво е конкретното изискване на НРД, което лечебното заведение не е спазило. В случая ответникът е санкциониран за това, че е извършил нарушение на условията и реда за предоставяне на медицинска помощ, видно от посочената санкционна норма, но в НП не е ясно посочено именно това изпълнително деяние, както и не е посочено редът и условията за предоставяне на кой вид медицинска помощ, са нарушени. Съдът в извършваната проверка за законосъобразност на проведено административнонаказателно производство следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в НП нарушение като съпостави фактически установеното действие или бездействие на наказаното лице със съответната законова норма, регламентираща деянието като съставляващо административно нарушение. Безспорното установяване на съществуването или несъществуването на описано в НП нарушение предполага индивидуализация на същото съобразно всички изисквания на чл. 57, ал. 1 на ЗАНН, което в настоящия случай не е прецизно изпълнено.

Предвид горните изводи касационният съд намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно, допустимо, постановено при правилно приложение на материалния и процесуален закон, поради което ще бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 348/28.10.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 384 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление № 135 от 19.06.2013 г. на Директор на Районна здравноосигурителна каса – Перник, издадено срещу ЕТ „*****“, гр. Земен.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/